

Αγγελιοφόρος

Ταξίδια

Η Αρναία
και τα πασχαλινά
της έθιμα

Ιερισσός Χαλκιδικής
Το «Μαύρο Αλώνι»

Ο Πύργος Προσφορίου

Ταξιδεύετε στο ναρέ Χαλκιδικής, στην τρίτη χερσόνησο, του Αιγαίου, και επικαλύπτετε την Ουρανούπολη, την «τάλη του Αγίου Όρου».

Στο λιμάνι της Ουρανούπολης, που προσφέρει με τραβήγλια στο Πύργο Προσφορίου, ένας από τους μεγαλύτερους και καλύτερους οικισμούς μεσαίων πύργων της Χαλκιδικής. Έχει ύψος 22 μ., υπόγειο, τούρνο και τετάρτες ορόφους, σύνη αρχαίων βιβλίων ακόμη έναν τοιλάχιστον δρόμο. Ο Πύργος ήταν το βασικό κτίριο των μεσαίων Προσφόρων που γνώρισε Βασιλείου. Κτίστηκε κατά τα 14ο αιώνα. Το 1924 συγκαταστάθηκε προσωρινό προστυπικός οικούμενος από τη Μικρά Ασία, ενώ το 1928 συγκαταστάθηκε το ζεύγος Λικόνων και διέτεινε μέχρι το θάνατό του (1952, 1982). Το 1986 ο Πύργος ρέθισε με τον μπαρόπανο και τον αρχαίο περιάλλο στην καράτη του υπουργού Πολιτισμού και έκανε σπουδαστή του από την 10η Εφορεία Βιβλιοτεχνικών Αρχαιοτήτων.

Στο κονταρίκι του Πύργου

Σήμερα ο Πύργος είναι επικεκρίμας για τα κανό και παρουσιάζει εκθέματα προϊστορικά που έχουν βρεθεί στη Βόρεια Χαλκιδική, βιβλιοτεχνικά και πολαιοχρονιστικά εκθέματα (κοσμήματα, νομίσματα, σπιροφίτια από το χωρίο Βαρβάρα) κ.ά.

Στον πρώτο όροφο του μπαρόπανο κραβίνονται για την ιστορία του Πύργου, για τα μετάξι Προσφόρου, για την προστυπική Ουρανούπολη καθώς και για την έκθεση του χαλκού στην Ουρανούπολη. Στο δεύτερο διαδρόμο βλέπουμε κάποια αντικείμενα του ζεύγους Λικ και παράλληλα διαβάζουμε και την ιστορία τους. Το ζεύγος Λικ είχε καταγγείλη από την Αυστραλία, πρέση στη Θεσσαλονίκη το 1923 με αποτέλεσμα να συνέβαρει στο άργο αποκατάστασης των προστυπίων από τη Μικρά Ασία και το 1928 πλέον στην Ουρανούπολη για να βοηθήσει δική μόνο στην αντιμετώπιση των προβλημάτων νυστίσ αλλά και να τους στηρίξει πόλικά και φυλοτομικά.

Στον καρέα Πύργο εκπιθετείται τελετερικό προλόγο από μετρωμένα κτίρια και κτηριακό συγκρότημα του Αγίου Όρους: πρώτη Σενοφόντος γέρανο στο 1750, πρώτη Σενοφόντος γέρανο στο 1900, το καθεδρικό της γονιών

Ερημοπάρκου του 1763 και η τρόπαιο της μαρτίου Μεγάλων Λιώντων του 16ου αιώνα.

Στον τελευταίο όροφο του Πύργου υπάρχει ακόλουθος αρι-

ριθέντος στη μάρτιαν Άγ. Κωνσταντίνου και Διόνισ. Από το μπλόκοντα επανελεύσιμων ορόφων έκουμε μονοβιβλίθα τόσο προς το χωρίο και την προβλήτα δασ και στη γέρανη περιοχή.

Info

► Η Ουρανούπολη απέκει 127 χλμ. από Θεσσαλονίκη, ακολουθώντας τη διοδούρι για Πολύγυρο, Ιερισό, Αγίου Όρους. Άλλη διοδούρι είναι μέσω Αργοβοΐας ή από Σταυρό και Ολυμπίαδα.

► Ο Πύργος Προσφορίου λειτουργεί καθημερινά 8.00 - 16.00. Υπάρχει πλατόπιρο με χαρακτικά και

διάφορα βιβλία, τα οποία από την περίοδο εκτίθεται έκθεση με ιστορικούς κόρτες του ελληνικού χώρου από τη συλλογή Ιτιάφανου Σωμαρά. Οι κόρτες καλύπτουν μια χρονολογική περίοδο από τις αρχές του 16ου αιώνα έως τον πρώιμο 19ο αιώνα (τηλ. 23770/71.651).

ΙΔΙΩΤΗΣ: ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΣΟΣ ΑΕ
ΔΑΠΑΝΩΝ 4, Τ.Κ. 546 26,
ΤΗΛ. 2310 779111, FAX. 2310 243852
www.ageloforos.gr

ΕΚΔΟΤΗΣ:
Αλέξανδρος Κ. Μπακατσάλος

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
Τριάντας Χατζηδημητρίου

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ:
Αγγελική Καρβάνη

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΥΔΗΣΗ:
Νίκολαος Χατζηδημητρίου
nichiotopoulos@ekdotiki.gr

ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ:
Γεωργία Κυρκου

Ιερισσός Χαλκιδικής

Πανοραμική
εικόνα της Ιερισσού

Του «Μαύρου Νιου το Αλώνι»

Την τρίτη πρέμα του Πάσχα, στην Ιερισσό Χαλκιδικής,
αναβιώνουν τα έθιμα «Μαύρο Αλώνι» και ο «Καγκελευτός» χορός

Αποτελεί μια από τις μεγαλύτερες κωμοπόλεις του νομού Χαλκιδικής. Η Ιερισσός ήταν η αρχαία Ακανθός και αποτελεί των κατοικιών της Ανδρου, ενώ πρωτοκατοκήθυπε τα προϊστορικό κρήμα. Το απμερινό της όνομα προέρχεται από το λατινικό *ericius*, Ερισσός, Ιερισσός.

Στην περιοχή μεταξύ άλλων αξίζει να επισκεφτείτε τον αρχαιολογικό χώρο εκεί όπου πλέον το **πριτανείο της αρχαίας Ακάνθου**, ενώ ευτυχισμένος είναι και ο πύργος Κρούνας. Επίσης, στο δρόμο από Ιερισσό προς Νέα Ρόδα, Ουρανούπολη, είναι και τα καρνάγια, που είναι δι-τεχνίτες εξακολουθούν και φτιάνουν ξέλινα σκαριά με τον παλιό παραδοσιακό τρόπο. Χρησιμοποιούν μονάχα ξύλο (τρεισκό ή ρόκο) και όπως λένε οι ίδιοι είναι μια τέχνη που δε μαδαίνεται, δε διδάσκεται, αλλά πηγάνει από γεννίδα σε γεννίδα.

Στην ιερισσό λεπτούργει και ενιδρεί το απολα φιλοξενεί ψήφια, βαλσανικά και σατρακοειδή από τον κόλπο της Ιερισσού, ενώ ιδιαιτέρα εβδομάδα είναι το Κέντρο Πολιτισμού, στο οποίο, μεταξύ άλλων, προβαλλονται τριβολάστατες στερεοσκοπικές προβολές βίντεο σε κοιλιάθρη με ένα ποδοστρώμα που περιλαμβάνει 11 πλειά.

Το «Μαύρο Αλώνι»

Πρόκειται για ταποθεσία στην Ιερισσό όπου το 1821 κατά την επανάσταση, από Χαλκιδική και Τσιρκούς κατά δύο τούβλα του Στρατικού Γιουνιού Μητρώ έφεραν 400 Ιερισσο-

τες. Με ύπουλο τρόπο υποσχέθηκε γενική αμνηστία σ' όλους όσοι θα παραδίνονταν. Άφοι παραδόθηκαν 400 που πίστεψαν στα λόγια του Μητρώ, τους ανάγκασε με την απειλή των δηλών να χορεύουν. Σε κάθε ασφράτη του χορού το σπαθί των Τσιρκών έσφαζαν και από έναν κορεττή.

Εκτοτε, για να τημπεῖται η Βασίλια, καθε χρόνο την **τρίτη μέρα του Πάσχα**, στο κέντρο αυτό τελείται τρισδύο. Η λατρευτική έσκεψης από την κεντρική εκκλησία της Ιερισσού με την εικόνα της Αναστοσεως, το λαβάρι, τους λειρίες και την εθνική μας σημαία, πορεύεται με φολμαδίες και τον ήχο του Ελλινου σπύρου και κατέυθυνεται στη θέση «Άλωνι».

Μετά το τρισδύο σπίνεται χορός όπου συμμετέβαινε πλήθης κόσμου. Ο χορός λέγεται «Καγκελευτός» και αναπαριστά τη σφραγίδα.

Είναι αργόσυρτος, πάνω στα ρυτά, και διαπλακτικά. Βήματα των καταδικασμένων σε βάνατο. Το τραγουδί είναι γεμάτο υπονούσμενα για την πολιτόβητη λευτερία, καθώς για πολλά κρήμα μετά, το έθιμο γινόταν με την παρουσία των Τσιρκών και τα πράγματα δεν μπορούσαν να επιτελθούν ανοικτά. Στο τελευταίο κοιμάτι του τραγουδιού οι δύο πρώτοι ενέπνουν τα χεριά τους δημιουργώντας μια σφίδα αναπαριστώντας τα τεντυζόμενα σπαθί των Τσιρκών. Απ' αυτήν την υποτοπώδη σφίδα περνούν δλοι οι κορεττές δυο φορές, ενώ τα βήματα του χορού συμχίζονται καθώς και το τραγουδί, που κάθε ασφράτη του τραγουδιού είναι εναλλάξ μια από τους άντρες και μια από τις γυναίκες.

Ο «Καγκελευτός» χορός

► Η Ιερισσός απέχει 112 χλμ. από τη Θεσσαλονίκη, ακολουθώντας τη διαδρομή για Πολύμυρο, Ουρανούπολη, Αγιον Όρος. Στο υψός του Αγίου Προδρόμου υπάρχουν σχετικές πινακίδες.

► Υπάρχει αιγαλούποι ταριχευτικό υποδομή με θενδροκεία, ενοικιασόμενα, κάμπινγκ, καφετέριες, beach bars, ταβέρναλες. Όσον αφορά τις παραλίες της Βα κολυμπήστε στην παραλία της Ιερισσού αλλά και στα Κακοϊδια, διαρροφητοποιεία με βράχια.

Την τρίτη πρέμα του Πάσχα συνδυάνεται το έθιμο «Μαύρο Αλώνι»

Στο παλιό δημοτικό σχολείο
στεγάστηκε το δημαρχείο.
Δίπλα το επιβατικό καμπονού-
νορέ του Αγίου Στεφανού

Η Αρναία και τα πασχαλινά της έθιμα

Το «Πισσαχαλιάτικο κιόσκι», ο «Κούτσουρονος» και ο «Σουσαρίτσα» είναι πασχαλινά έθιμα που αναβιώνουν κάθε χρόνο στην παραδοσιακή και γραφική Αρναία.

Κείμενο - φωτογραφίες: Νίκηπο Χιωτοπούλου

Παραδοσιακός οικισμός στη Βόρεια Χαλκιδική με καλυτερίμια και πετρόκτιστα διατηρέα κτίρια σημαντικής αρχιτεκτονικής αξίας, από τα οποία μάλιστα όλο και περισσότερα αναπλωνονται την τελευταία εξετίσια, λαογραφικό - ματρικό μουσείο και μουσείο υφαντικής, πολλές εκκλησίες και μνημονία, παραδοσιακά τοπικά προϊόντα και θεοτικώς καταλύματα και χώρους εστίασης.

Καλωσορίστε στην δημοφιλή Αρναία, έδρα του δήμου Αριστοτέλη, ο οποίος με το νέο καλλικρατείο δήμο άποτελείται από 16 χωριά. Χημέρην στο τέλος του 15ου αιώνα από εργάτες μοναχών του μεταξέν της αγιορείτικης μονής Κασταμονίτου, η Αρναία ή Λιαρικούθη, όπως λεγόταν παλιά, υπήρξε πρωτεύουσα των Μαντιμασκαρίων, οι κάτοικοι των οποίων εργάζονταν στα μεταλλεία της περιοχής υπό αντίδειξη συνθήκες. Το 1821, όταν ξεσπούσε η επανάσταση στη Χαλκιδική, υπήρξε ένα από τα 42 χωριά που κάπκαν από τον Μπαΐραμ πασά. Απελευθερώθηκε στις 2 Νοεμβρίου 1912.

Σημερά στην Αρναία ζουν 2.500 ανθρώποι, οι οποίοι ασχολούνται κυρίως με την υλοτομία, την κτηνοτροφία, τη μελοπονιά. Στην περιοχή του δήμου Αριστοτέλη, σιγουρώνα με το δημαρχείο, Χριστο Πασατ, υπάρχουν μεταξύ άλλων έσοδοις παγκοσμίες μοναδικότητες. Πρώτη μοναδικότητα το Αγίον Όρος και άμεση προτεραιότητα του δήμου είναι η απεικόνιση της καθημερινής φανής του Αγίου Όρους με τριβιδιστο-

Εικόνα
του Αγίου
Στεφανού

Στο παραδοσιακό
τοπίο Αρναίας με το
οποίο μακεδονικός
οριστικότητας

τη ευάλωτη που μπορεί να προβάλλεται στο Κέντρο Ανάπτυξης Πολιτισμού στην Ιερισσό. «Ελπίζουμε ότι μέσα στο 2011 θα ιλαριοποιούμε το οραμά μας», επιλεγανεύει ο δήμαρχος. Δευτέρη μοναδικότητα για την περιοχή η Διώρυγα του Σέρεν στα Νέα Ράδα, όπου μπορεί να υπάρξει εικονική αναπράστωση της εκστρατείας των Περιών. Επίσης, ο αριστοτελικός χώρος με το μεγάλο φλόσοφο Αριστοτέλη, αλλά και το μεταλλευτικό πάρκο που συγκεντρώνει μια γκάμα μετάλλων.

Στο παλιό δημαρχείο του χωριού στεγάζεται το δημαρχείο, ενώ ακριβώς δίπλα είναι το επιβλητικό καμπαναριό με το ραλά της εκκλησίας του Αγίου Στεφάνου και στο προσωνύμιο Βρίσκεται ο μητροπολιτικός ναός. Το Βράδυ του Μεγάλου Σαββάτου οι πιστοί των δύο εναριών της Αρναίας, του Αγίου Στεφάνου και των Αγίων Αναργύρων, συναντιούνται έως από το δημαρχείο κι εκεί πραγματοποιείται η Ανάσταση.

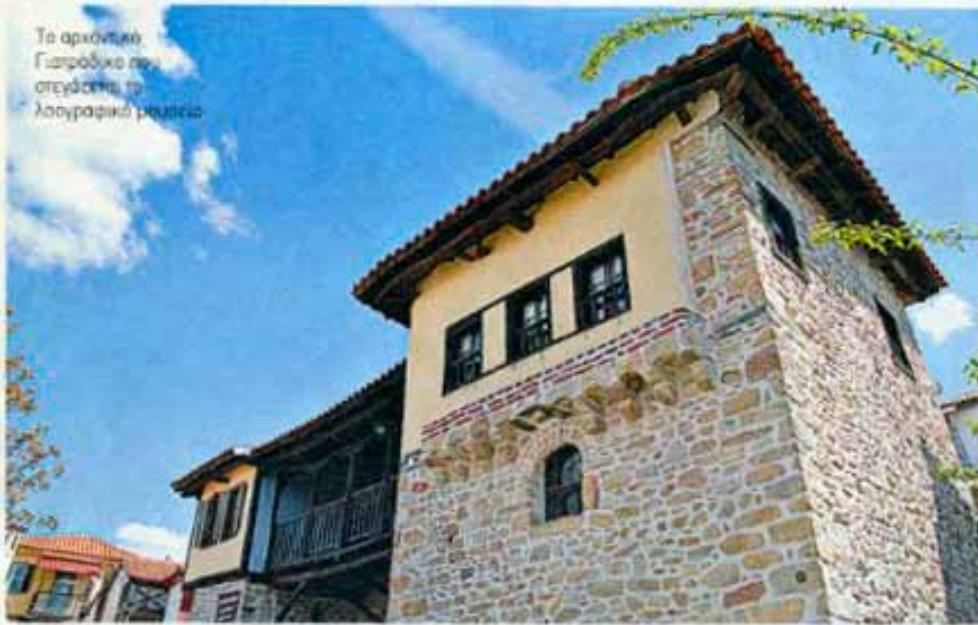
Οσον αφορά το ναό του Αγίου Στεφάνου (1812), το Βράδυ της Βησσαρειών 2005 κάπκε ακέδινο σλοστέρες από μεγάλη πυρκαγιά που έσπασε στο εσωτερικό του και επεκτάθηκε γρήγορα. Από τη φωτιά διασωθήκε μόνον η πετρινή τοιχοποιία, η στεγή κατέρρευσε, ενώ τα Βιβλία, τα εκκλησιαστικά κειμήλια, το επικριτικόνεντον Ευλόγιυπτο τέμπλο και ο δεσποτικός θρόνος καπνικά κι αυτά σε ελάχιστο χρόνο. Ο ναός, με τη σήμαιντη τάσο του υπαύργειου Πολιτισμού και Τουρισμού δύο και με τη συνεργασία τοπικών φορέων και των κατοίκων της Αρ-

Ο μητροπολιτικός ναός του Αγίου Στεφάνου

ναος, επαναλειτούργησε στις 24 Δεκεμβρίου του 2006. Ενδιαφέρον παρουσιάζει το γεγονός ότι στο εσωτερικό του ναού, κάρπη στις συστηματικές ανασκαφικές έρευ-

νες της 10ης Εφορείας Βιζαντινών Αρχαιοτήτων, διαπιστώθηκε η υπαρξή παλαιοχριστιανικής, βασιλικής, Βιζαντινού ναού, μεταβυζαντινού οικοδομήματος, μεγάλο

Το αρχοντικό Γιατρόδικο που στεύσεται το λαογραφικό μουσείο

μέρος των οποίων είναι σρατό μέσα από τους επόδηστους υαλοπίνακες.

Το πασχαλίνο έθιμο

Την Κυριακή του Πάσχα, στην κεντρική πλατεία της Αράβας αναβιώνει το έθιμο «Πασχαλιάτικο κιόκκι», κατά το οποίο κατοίκοι του χωριού προσφέρουν στους διερχόμενους κόκκινα αβγά, τσουρέκια και πίτες και τους εύκονται «Χριστός Ανέστη» και «Χρόνια Πολλά».

Τη δεύτερη ημέρα του Πάσχα αναβιώνει το έθιμο «Καντόρι», όπου στον πλάτανο της πλατείας κρεμούν ένα καντόρι και συζητούνται αυτοί που έχουν πολλό κιά. Με το συγκεκριμένο έθιμο το πολύ χρόνια μπορούσαν να καταλαβουν ποιοι έκαναν πραγματικά υποτείλα τη Σαρακοστή και ποιοι όχι.

Καβαλάρηδες αντιφέριζουν στον Γραφίτη Ηλία για το έθιμο «Κανταρίδι»

■ Η Αράβα απέχει 72 χλμ. από τη Θεσσαλονίκη, ακολουθώντας τη διαδρομή για Πολύγυρο και στο ύμερο του Αγίου Προδρόμου υπάρχουν ακτικές πινακίδες.

■ Στην Αράβα λειτουργεί το Ιστορικό και Λαογραφικό Μουσείο, το οποίο στεύσεται στο αρχοντικό Γιατρόδικο, καθώς και το μουσείο ψραντικής με υφαντό καλά και κάλιμα για τα οποία φημίζεται η Αράβα (ο.ο. περιοδότερα για τα μουσεία σε επόμενα «Ταξίδια» του «Αττίκη»).

■ Το μοναστήρι του Αγίου Κοσμά λειτουργεί εδώ και 10 χρόνια, συν δύο μοναχές και το παρεκκλήσι του είναι απογραφημένο μόνο με αγίτες. Οι μοναχές πορεύονται γύλικά του κουταλιού, ενώ σακολούνται και με τις εκδοσικούς. Ο Άγιος Κοσμάς, ο Απόστολος λατρεύεται και τιμάται στην Αράβα για το λόγο ότι πέρασε από κεί ερχόμενος από το Αγίον Δρέσ.

■ Αδερφοί ένα πέρασμα στο δυσαύλιο της Αγίας Παρασκευής με το σημειωτό βουλήλιο (ο.ο.: γίνεται τρανό παντυόρι στις 26 Ιουλίου), όπου μεταξύ άλλων λειτουργεί το παραδοσιακό ταβέρνα «Μπλακαταΐνος» του μοναδικού Δημητρίου, ο οποίος επηρεάζει την κουζίνα και μεταξύ άλλων σερβίρει εβαρετικό αγροτικό ρύζιο ρεθμέρας, κάτω, υπό πιο λουκάνικο, αρνάκι με ποτάτες και δεντροκέδιανο, δροσερές αβλάτες, καλοκαθικέριδες κ.ά. (τηλ. 23720/22.750).

Ο μοναδικός Δημήτρης «Μπλακαταΐνος»